

Forårskoncert 26. og 27. april 1987

Seminariecoret og Septimuskoret under ledelse af Niels Bystrup synger Gabriel Faurés Requiem

KORKONCERT

FAURÉS
REQUIEM

SEPTIMUSKORET OG
SKÅRUP STATSSEMINARIUMS KOR

SØ. 26 APRIL - SØRUP KIRKE 19³⁰
MA. 27 APRIL - SKÅRUP KIRKE 19³⁰

LEDER : NIELS BYSTRUP

FRI
ADGANG

En vellykket koncert (FAA 27/4-87)

"En ikke helt almindelig oplevelse"

"Programmet så vel tilrettelagt og homogent, at det følte som en organisk helhed"

"Sørup kirke forærede ikke koret noget i form af slørende efterklang. Til gengæld var der en velklingende kontant afregning"

To gange kor-koncert

De to lokale kor, Seminariekoret og Septimuskoret, har under ledelse af Niels Bystrup, Skårup, i de seneste tre-fire måneder øvet på et korværk, Gabriel Fauré Requiem, en dødsmesse skrevet i anledning af påsken. Resultatet af anstrengelserne kan høres ved to koncerter henholdsvis søndag i Sørup Kirke og mandag i Skårup Kirke. Der er fri entré. Der er 50 medlemmer i koret og ved orglet sidder Tore Bjørn Larsen, der er organist ved Ollerup Kirke. Der er to solister i korværket og det er sopranen Henriette Bonde Hansen og barytonen Niels Otto Mørk Jensen, begge kendt fra gruppen Fermaten. Udover Gabriel Fauré Requiem, der blev skrevet for nøjagtig 100 år siden, synger koret to Bach-koraler.

Niels Bystrup har samlet to kor til eet

KIRKEKONCERT

Sørup Kirke søndag d. 26/4 kl. 19.30
Skårup Kirke mandag d. 27/4 kl. 19.30

Fauré's Requiem

Orgel: Tore Bjørn Larsen
Solister: Henriette Bonde Hansen
Niels Otto Jensen
Seminariecoret og Septimuskoret
Dirigent: Niels Bystrup
Fri entré.

Dødsmissen som ^{FAA}skønhedsåbenbaring ^{27/4-87}

Smuk koncert gentages i aften

Skårup Seminariums kor og Septimuskoret under ledelse af Niels Bystrup, ved orglet Tore Bjørn Larsen og som solister Henriette Bonde Hansen, sopran og Niels Otto Mørk Jensen, baryton. Sørup Kirke i aften.

En ikke helt almindelig oplevelse, og kan man vist sige: fordybelse blev denne søndag aften musikeren og lytten for de talrigt fremmødte kirke- og koncertgængere. Thi hele programmet var så vel tilrettelagt og homogent, at det følte som en organisk helhed.

Efter en meget lyst og fint intoneret udgave af Buxtehudes »Fuga i F-dur«, som Tore havde valgt et tempo til, der pegede direkte hen til slutsalmen »Nu takker alle Gud«, intonerede alle en fællessalme, inden koret fortsatte med J. S. Bach: »Dig store Gud ske ære«. Denne farverige og velforbede koralsats var en særdeles fin optakt til aftenens hovedværk. Og koret viste her sin store dygtighed

til at forme musikken efter dirigentens ønsker og musikkens tarv.

Hovedværket var Gabriel Fauré: »Requiem Aeternam« (Katolsk dødsmesse), der som det meget kendte og skattede stykke romantisk kirkemusik, det er, frister mange ensembler, også som her amatører. Værket rummer så mange smukke detaljer, at arbejdet med det, hvor krævende det end kan være, fascinerer i en sådan grad, at man gør alt for at nå frem til et resultat. Og det fik man denne aften. Sørup Kirkes intime kirkerum forærede ikke koret noget i form af slørende efterklang, til gengæld var der en velklingende kontant afregning for alle de investerede kræfter, måske en anelse mindre romantisk og derfor mere firkantet, end man kunne ønske den, men med et væld af gode detaljer i de mange sats. Det skal først og fremmest bemærkes, at samarbejdet med organisten var fint og gav meget præcise indsatser både i kor, orgel og hos solister, dernæst var klangen

særdeles smuk i alle større steder, lidt svag, hvor orglets klange alternerede stærkt fra korets. De enkelte tempi og selve udformningen fra dirigentens side var særdeles fin og direktions sikkerhedsnet under koret forhindrede hørbare småfejl. - Endelig leverede de to solister fortræffeligt formede og klingende solivel afstemt med helheden, så de fremkaldte klapsalver var uhyre velfortjente.

Henriette gav herefter Rachmaninov: Vokalise i cis-mol sammen med organisten. Hendes fine og fyldigt klingende stemme var som skabt til dette værk, og præstationen stod meget suverænt i den samlede helhed.

Koret sluttede også meget smukt med J.S. Bach: »Jesu meine Freude«, et værk, der faldt meget naturligt ind i programmet, ligesom den afsluttende salme virkede helt apropos. Denne smukke koncert gentages i Skårup i aften, så mange endnu kan få glæde af dette storartede initiativ af de lokale amatører.

BCN

Julekoncerter i 1987

J U L E K O N C E R T 1987

Ollerup kirke, søndag den 6. december, kl. 20⁰⁰
Skrøbelev kirke, mandag den 7. december

Orgel: Diderich Buxtehude: "Magnificat Primi Toni" (koralfantasi (1637-1707)
over den gregorianske melodi til "Marias lovsang", Lukas-ev.1, 46-55).

Fællessalme: Nr.66 "Vær velkommen, Herrens år"

Kor: 3 salmer: "Forunderligt at sige", tekst: Brorson/ mel.: Carl Nielsen
"En rose så jeg skyde", tysk fra 15.årh., sats: Prætorius
"Min Jesus, lad mit hjerte få", tekst: Grundtvig/
mel.: Carl Nielsen.

Fløjte og orgel: Joh.Seb.Bach: "Siciliano" (af Sonate nr.2 i Es-Dur, (1685-1750)
BWV 1031)

Fællessalme: Nr.85 "Et barn er født i Betlehem"

Sopran og orgel: Joh.Seb.Bach: To sange fra Schemellis sangbog, 1736: (1685-1750)
"O Jesulein süß", tekst: Anonym
"Ich steh an deiner Krippen hier",
tekst: Paul Gerhard.

Kor: "Glæden er", en rytmisk julekantate (se tekstark)
tekst: Esther Traneberg/ musik: Niels Bystrup

Fællessalme: Nr.89 "Lovet være du, Jesus Krist"

Medvirkende: koret "SEPTIMUS", Svendborg med solist:

Lisbeth Heide, sopran

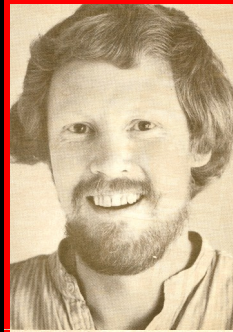
Dirigent Niels Bystrup, Skårup

Rytmegruppe: Klaus Thormann Rasmussen, tværfløjte

Lars Banke, basguitar

Søren Brønsløv, slagtej

Tore Bjørn Larsen, klaver og orgel

Egne værker som julekoncert

Niels Bystrups værk »Glæden er« med tekst af Esther Traneberg er julekoncerten i Ollerup Kirke på søndag den 6. december. Niels Bystrup dirigerer selv kor, solister og orkester ved koncerten, der gentages i Skrøbelev kirke på Langeland mandag den 7. december. Seminariekoret og Niels Bystrup kan man høre ved julekoncert 13/12 i Skårup kirke og 14/12 i Sørup Kirke. Da er det Bystrups værk »Og det blev lys« bygget over skabelsesberetningen med tekst af Esther Traneberg.

Niels Bystrup har skrevet musikken til de to værker »Glæden er...« og »Det blev lys«, der opføres i sydøstlige og langelandske kirker som julekoncerter.

Julekoncert i vekslende rytmer

»Septimus«-koret under ledelse af Niels Bystrup, Lisbeth Heide, sopran, Klaus Th. Rasmussen, fløjte, Lars Banke, guitar, Søren Brønsløv, trommer og Tore Bjørn Larsen, orgel og klaver, i Skrøbelev Kirke i aften.

I det udmærkede sammensatte program var der både tradition og fornyelse, således at forstå, at man havde valgt idérigt i både det gamle og det ny repertoire.

Den indledende Buxtehude: »Magnificat Primi Toni« var kirkens orgel meget velegnet til, hvorfor Tore da også fik en rigt afvekslende fortolkning ud af det. Og efter fællessalmen »Vær Velkommen« præsenterede koret tre af vore allerbedste salmer med musik af Prætorius og Carl Nielsen. Der blev sunget rent og følsomt, men man kunne godt have tænkt sig lidt bedre tekstudtale.

Første solistiske indslag var Klaus Thormann Ras-

mussen, som sammen med organisten spillede J. S. Bach: »Siciliano« af Sonate nr. 2 i Es-dur (BWV 1031) den dejligt fyldige og velklingende fløjtetone stod fint sammen med en diskret registrering af orglet, ligesom selve fraseringen og det valgte tempo var udmærket.

I Kallenbachs udsættelse sang man fællessalmen »Et barn er født« sammen med koret. Det klinger altid godt.

I næste afdeling kom så Lisbeth Heide med to sange, som heller ikke er ukendte for tilhørere til julemusik: J. S. Bach: To stk. fra Schemellis sangbog 1736: »O Jesulein Süß« og »Ich steh' an deiner Krippen hier«. Hendes klare og rene stemme lød godt i disse sange, hvor organisten ligeledes var meget fin i akkompagnementet.

Aftenens hovedværk var Niels Bystrups egen musik til Esther Tranebergs velskrevne tekst: »Glæden er«. Værket blev uopført i Ollerup Kirke søndag aften. Nye værker på det kirkemusikalske felt vækker altid interesse, thi det er jo et følsomt område at skrive både tekst og musik til. Her var teksten meget mundret og fint formet efter forlæggene i juleberetningerne. Bystrups meget rytmebetonede musik havde ikke noget outreret moderne over sig, tværtimod balancerede den fint mellem stilen i Bernhard Christensens oratorier, gospelsang og hist og her lidt beatagtige indslag. Men en fin helhed var der kommet ud af det. Der var balance mellem grupperne og solisten, når man undtager, at sopranen måtte anvende mikrofon sammen med koret. Rytmegruppe og guitar var meget sikkert føjet ind i helheden, og klaveret og fløjten ligeså.

Aftenen sluttede med fællessalmen: »Lovet være du, Jesus Krist«.

En rigtig karsk og god julekoncert uden andre store armsving end dirigentens, og han kunne med rette være stolt af sit resultat.

BCN